

РЕШЕНИЕ

№ 79

гр. Пловдив, 06.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ПЛОВДИВ, 2-РИ ТЪРГОВСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на десети февруари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Нестор Сп. Спасов

Членове: Емилия Ат. Брусева
Радка Д. Чолакова

при участието на секретаря Катя Н. Митева
като разгледа докладваното от Емилия Ат. Брусева Въззивно търговско дело
№ 20225001000777 по описа за 2022 година

Производство по чл.258 и сл. от ГПК.

Постъпила е въззивна жалба вх. №9835/14.12.2022г. от „М.Б.А.Л.П.Х.“ ЕООД – ****, ЕИК *****, представляван по делото от адв. С. М., със съдебен адрес: **** против решение №337 от 26.10.2022г., постановено по т. д. 124/2022 г. по описа на О.С. - П., с което е отхвърлен предявения от „М.Б.А.Л.П.Х.“ ЕООД – ****, ЕИК ***** против Н.З.К. /Н./ - ****, Булстат ***** иск за заплащане на сумата 58881.34 лева, представляваща обезщетение за забавено плащане на сума в общ размер 219 416 лева, дължимо за периода 04.03.2019г. – 24.10.2021г. за извършена през месеците януари, февруари и март 2018г. болнична медицинска дейност по клинични пътеки по сключени между страните договор №164277/19.05.2017г. и допълнително споразумение №27/21.02.2018г. и с което е осъдена „М.Б.А.Л.П.Х.“ ЕООД – **** да заплати на Н.З.К. /Н./ - гр. С. сумата 150 лева – юрисконсултско възнаграждение.

Моли съда да постанови решение, с което да отмени обжалваното и да осъди Н.З.К. /Н./ - гр. С. да му заплати претендираното обезщетение за забавено плащане - по съображения, развити в жалбата. Претендира разноски.

Изложени са доводи относно неправилно тълкуване на постигнатото споразумение между страните като се твърди наличие на неясна и спорна договорна клауза по повод бъдещата липса на претенции по предмета на извънсъдебната спогодба. Твърди се неправилност и на изводите на съда относно начина, по който следва да бъде заявен отказ на кредитора от правото на обезщетение за забавено плащане като се поддържа твърдение, че за това е необходимо изрично волеизявление. Поддържа се също довод, че изразите „окончателно уреждане на отношенията“ и „нямат и няма да предявяват каквито и да е други претенции“ могат да се отнасят само до конкретния предмет на споразумението. В тази връзка се твърди и необоснованост на обжалвания акт, тъй като не са взети предвид предмета на споразумението, неговите цели, както и липсата на уговорки за законна лихва.

Ответникът по жалбата Н.З.К. /Н./ - ****, Булстат *****, със съдебен адрес: **** – чрез пълномощника си юрисконсулт Р. Л. изразява становище, че счита същата за неоснователна. Претендира присъждане на направените разноски пред въззивната инстанция за юрисконсултско възнаграждение. Поддържат се доводи, че под „окончателно“ уреждане на отношенията страните имат предвид всички финансови отношения във връзка със заплащането на надлимитните дейности, включително и обезщетенията за забавено плащане на дължимите суми за тях. Изразено е становище, че при споразумението всяка страна прави отстъпки за постигане на общата цел – да се реши съществуващия спор или да се избегне възможен такъв, а отстъпките могат да означават и отказ от съществуващо право, и поемане на несъществуващо задължение.

След преценка на събраните по делото доказателства, съдът намира за установено следното:

Иск с правно основание чл.86 ал.1 от ЗЗД.

Ищецът „М.Б.А.Л.П.Х.“ ЕООД – ****, ЕИК *****, твърди, че между него и Н. са сключени договор за оказване на болнична помощ по клинични пътеки и договор за извършване на амбулаторни процедури. Твърди, че за периода 01.01. – 01.04.2018г. е оказал болнична медицинска помощ по клинични пътеки въз основа на договор №164277/19.05.2017г. и допълнително споразумение съм него №27/21.02.2018г., в сила от

01.01.2018г. Твърди, че ответникът не е изпълнил изцяло задължението си към него да заплати извършена и отчетена болнична медицинска помощ за посочения период в размер на 219 416 лева, която е над утвърдената стойност на разходите за оказана БНП през 2018г. по Приложение №2 към договор №164277/19.05.2017г. Посочва, че надлимитната дейност е надлежно и в срок отчетена – до седмия ден след приключване на съответния месец, болничната дейност над месечните стойности не е била разплатена и след приключване на бюджетната 2018г. Посочва, че съгласно приетите от 04.10.2021г. Условия и ред за изпълнение на пар.1 ал.4 от ЗБН. с тях са уредени условия и реда за заплащане на отчетена, проверена и незаплатена дейност на лечебните заведения за болнична помощ за 2017г. и 2018г. и за сключване на споразумения по чл.365 от ЗЗД. Предвидено е Н. да разплати дейността след като тя бъде установена чрез проверки от контролните органи, лечебното заведение подаде заявление и бъде сключено споразумение по едно от трите приложения към Условията. Твърди, че такава е била извършена и е бил съставен протокол №167/18.09.2020г. Установено е, че общата стойност на неплатената болнична дейност е 219 416 лева. Твърди, че на 11.10.2021г. е подадено заявление за плащането и, а на 13.10.2021г. е подписано Споразумение – Приложение №1 към цитираните Условия. Посочва, че на 25.10.2021г. сумата 219 416 лева е платена от ответника на ищеца. Счита, че споразумението касае само отчетените, но незаплатени дейности, но то не обхваща обезщетението за забавено плащане в размер на законната лихва. Претендира, че такова е дължимо след изтичане на съответната бюджетна година – за периода от 04.03.2019г. до 24.10.2021г. и е в размер на 58 881.34 лева.

Моли ответникът Н.З.К. /Н./ - ****, Булстат ***** да бъде осъден да му заплати сумата 58881.34 лева, представляваща обезщетение за забавено плащане на сума в общ размер 219 416 лева, дължимо за периода 04.03.2019г. – 24.10.2021г. за извършена през месеците януари, февруари и март 2018г. болнична медицинска дейност по клинични пътеки по сключени между страните договор №164277/19.05.2017г. и допълнително споразумение №27/21.02.2018г., както и разноските по делото.

Ответникът Н.З.К. /Н./ - ****, Булстат ***** не признава предявения иск. Счита, че с постигнатото споразумение страните са уредили окончателно всички задължения и са приели, че нямат и няма да имат

претенции един към друг по предмета на договора. Счита, че сроковете за разплащане – до 30-то число на месеца, следващ отчетния, се отнасят до стойностите на медицинската дейност, уговорени в Приложение №2 към договорите, за които предварително е осигурен бюджет. По отношение на надлимитните дейности, не е предвиден срок за плащане, т.е. това може да стане след покана – в хипотезата на чл.84 ал.2 от ЗЗД. Посочва, че в случая характерна покана може да има само исковата молба, затова и лихва за забава за период, отпреди завеждане на делото е недължима. Прави възражение и за изтекла погасителна давност.

С допълнителна искова молба ищецът излага доводи относно предмета на споразумението, който – според него – се отнася само до незаплатените надлимитни дейности. Твърди, че в него липсва уговорка за предварителен отказ от обезщетение за забава, а отказът от субективно право следва да бъде изрично заявен. Счита, че сроковете за плащане, предвидени в сключения договор, се отнасят за всички задължения за извършена и отчетена болнична помощ като при забава е дължима законната лихва за просроченото време. Счита, че покана не е необходима, след като страните са уговорили определен ден за изпълнение на главното задължение.

С допълнителен отговор ответникът поддържа доводите и възраженията, изложени в първоначалния такъв. Счита, че след като страните са уговорили „окончателно“ уреждане на отношенията си, това означава, че то включва и акцесорната претенция за лихви. Според него, предмет на споразумението са всички отношения по повод извършените надлимитни дейности.

Първоинстанционният съд е намерил, че използваните в споразумението думи и изрази като „окончателно уреждане на отношенията“, „липса на претенции в бъдеще един към друг по предмета на споразумението“ сочат на уговорки, че всички бъдещи претенции, включително и акцесорните такива за лихви за забава, се преклудират. Приел е, че целта на споразумението относно главното задължение и определянето на нов срок за плащането му, урежда и въпроса с допуснатата към онзи момент забава. Въз основа на тези изводи е намерил иска за неоснователен и го е отхвърлил.

Не се спори, че между страните е сключен договор №164277/19.05.2017г. за оказване на болнична помощ по клинични пътеки на

основание чл.59 ал.1 от ЗЗО. Сключено е и Допълнително споразумение №27/21.02.2018г., с което са изменени отделни клаузи от цитирания договор. Съгласно чл.45 от договор №164277/19.05.2017г. плащанията на изпълнителя се извършват чрез РЗОК до 30-то число на месеца, следващ отчетния, с две изключения – по чл.43 ал.5 и 6 и по чл.32 ал.1 т.3 и 4 от договора /които не касаят настоящия казус/.

Не се спори и относно обстоятелството, че от страна на ищеца е била извършена и отчетена болнична медицинска помощ за периода 01.01. – 01.04.2018г. в размер на 219 416 лева, която е над утвърдената стойност на разходите за оказана БМП през 2018г. по Приложение №2 към договор №164277/19.05.2017г.

Със Заповед № РД-13-1090/20.08.2020г. на Директора на РЗОК – П., изменена със Заповед №РД-09-306/02.09.2020г. е наредено извършване на проверка на лечебното заведение МБАЛ „П.Х.“ ЕООД по изпълнение на договорения пакет болнична медицинска помощ на отчетена дейност, включена в ежедневните отчети на лечебното заведение, която не е разплатена за периода 2015г. – 2019г., а след изменението на заповедта – на онези дейности, маркирани в програмата като „надвишаващи месечни стойности“, преминали успешно през логически контрол в информационната система на Н. за периода 2015г. – 01.04.2018г. Видно от представения Протокол №167/18.09.2020г. проверката не констатира нарушения при съставяне на медицинската документация по изпълнение на дейността по НДР и изискванията на съответните приложения и Клинични пътеки към него. Със Заявление вх. №29-02-50-123/11.10.2021г. управителят на дружеството – ищец е изразил желание за участие в преговори за сключване на Споразумение относно сумата, представляваща отчетени, но незаплатени дейности по реда на пар.1 ал.1 от ПЗР на ЗБН. за 2021г. Въз основа на проведените преговори, между страните е подписано Споразумение от 13.10.2021г., според което Н. се съгласява да заплати на МБАЛ „П.Х.“ ЕООД сума в общ размер 169 853 лева, представляваща отчетени, но незаплатени дейности, установени по реда на пар.1 ал.4 от ПЗР на ЗБН. за 2021г. и преминали успешно през логически контрол информационната система на Н. през 2017г. Със Споразумението страните се уговарят плащането да се осъществи в срок от 30 дни от подписването на същото. Признава се от ищеца в исковата молба, че на 25.10.2021г., уговорената със споразумението сума е платена. Следователно

това е станало в рамките на уговорения 30 – дневен срок от сключване на споразумението. Съгласно чл.365 ал.2 от ЗЗД с взаимните отстъпки могат да се създадат, да се изменят или да се погасят и правоотношения, които не са били предмет на спора. С още по-голямо основание могат да се изменят и такива, които са предмет на спора. В случая страните са установили каква е стойността на надлимитната дейност и са предвидили срок, в който тя да бъде заплатена. Плащането е осъществено в рамките на този срок. Не е налице забава в изпълнението на паричното задължение, за която да се дължи обезщетение в размер на законната лихва.

Затова и употребения в споразумението израз, че страните са уредили окончателно задълженията си и за в бъдеще нямат никакви претенции един към друг по предмета на споразумението означава, че всички претенции, свързани с отчетените, но незаплатени дейности, намират своето окончателно разрешаване. Не би могло да има акцесорна претенция за лихва за забава, ако със споразумението страните установяват размера на задължението и уреждат срок за плащането му /а последният безспорно е спазен/. „Окончателно уреждане“ и „никакви претенции“ са изрази, които показват това – каквито и да са били претенциите относно размер, срокове, дължимост, падеж, забава и т.н., те намират своето разрешение със спогодбата, постигната с взаимни отстъпки, и спорове по тях повече не могат да съществуват.

Ето защо съдът намира предявеният иск с правно основание чл.86 ал.1 от ЗЗД за осъждане на Н.З.К. /Н./ - ****, Булстат ***** да заплати на ищеца сумата 58881.34 лева, представляваща обезщетение за забавено плащане на сума в общ размер 219 416 лева, дължимо за периода 04.03.2019г. – 24.10.2021г. за извършена през месеците януари, февруари и март 2018г. болнична медицинска дейност по клинични пътеки по сключени между страните договор №164277/19.05.2017г. и допълнително споразумение №27/21.02.2018г., за неоснователен. Като такъв същият следва да бъде отхвърлен.

До същите правни изводи като е обсъдил събраните по делото доказателства е достигнал и първоинстанционния съд, поради което решението му като правилно и законосъобразно следва да бъде потвърдено.

На основание чл.78 ал.3 от ГПК жалбоподателят „М.Б.А.Л.П.Х.“ ЕООД – ****, ЕИК ***** следва да бъде осъден да заплати на Н.З.К. /Н./ - ****,

Булстат ***** сумата 150 лева – разноски по делото пред въззивния съд за юрисконсултско възнаграждение.

Мотивиран от горното, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение №337 от 26.10.2022г., постановено по т. д. 124/2022 г. по описа на О.С. - П., с което е отхвърлен предявения от „М.Б.А.Л.П.Х.“ ЕООД – ****, ЕИК ***** против Н.З.К. /Н./ - ****, Булстат ***** иск за заплащане на сумата 58881.34 лева, представляваща обезщетение за забавено плащане на сума в общ размер 219 416 лева, дължимо за периода 04.03.2019г. – 24.10.2021г. за извършена през месеците януари, февруари и март 2018г. болнична медицинска дейност по клинични пътеки по сключени между страните договор №164277/19.05.2017г. и допълнително споразумение №27/21.02.2018г. и с което е осъдена „М.Б.А.Л.П.Х.“ ЕООД – **** да заплати на Н.З.К. /Н./ - гр. С. сумата 150 лева – юрисконсултско възнаграждение.

ОСЪЖДА „М.Б.А.Л.П.Х.“ ЕООД – ****, ЕИК ***** да заплати на Н.З.К. /Н./ - ****, Булстат ***** сумата 150 лева – разноски по делото пред въззивния съд за юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване пред ВКС в едномесечен срок от съобщаването му на страните, при наличие на предпоставките по чл.280 от ГПК.

Препис от решението да се връчи на страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____